

พฤติกรรมกรออมของประชาชน
ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
SAVING BEHAVIOR OF RESIDENTS
IN PATHUM THANI MUNICIPALITY PATHUM THANI PROVINCE

เรวดี ดำมณี

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Rewadee Dammanee

E-mail: rewadee2301@gmail.com

Accounting Faculty of Business Administration,

Ramkhamhaeng university

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลด้วยการประมวลจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย สถิติ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis (MRA))

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีไม่ต่างกัน 2) ปัจจัยด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านวัตถุประสงค์ในการออม และปัจจัยด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมกรออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบในการออม

คำสำคัญ : พฤติกรรมกรออม, พฤติกรรมกรออมของประชาชน

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) To study the saving behavior of residents in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province. 2) To study the saving behavior of residents in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province classified by personal factors. 3) To study the other factors that affect to saving behavior of residents in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province.

The sample group used in this research was 400 people in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province, using questionnaires as a tool to collect data. Analyse the results by process from the SPSS program. Inferential statistics, consist of t-test statistics, one-way variance statistics (One-way ANOVA) If found differentiation using LSD methods to compare and Multiple Regression Analysis (MRA).

The results of the hypothesis testing found that people in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province who had different sexes, age, status, occupation, education, income and expense had no different saving behavior. Factors for risk, affect to the saving behavior for objective of people in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province and factors for recognition and marketing communication affect to the Selection of the savings of people in Pathum Thani Municipality Pathum Thani Province.

Keywords : SAVING BEHAVIOR, SAVING BEHAVIOR OF RESIDENTS

บทนำ

เศรษฐกิจของประเทศจะพัฒนาได้อย่างก้าวไกลขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่จะช่วยในการขับเคลื่อนปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งคือ การออม เนื่องจากเป็นปัจจัยที่จะกระตุ้นให้เกิดการเติบโตทางการลงทุนของประเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาว หากประเทศมีเงินออมที่เป็นแหล่งเงินทุนของชาติเพื่อใช้ในการพัฒนา โดยไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาเพื่อลงทุน ขยายฐานการผลิตและการจ้างงาน กระจายรายได้ และการขยายสินเชื่อธุรกิจ จะก่อให้เกิดการจ้างงานในระดับสูงและลดความผันผวนทางเศรษฐกิจ และช่วยให้ประเทศสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเอง แม้เศรษฐกิจจะตกต่ำแต่ก็สามารถพึ่งพาการออมในประเทศได้ ทำให้เศรษฐกิจมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

หากมองในมุมมองของครัวเรือน หรือมุมมองของประชาชน การออม ถือเป็นการบริหารจัดการทางการเงินรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ออมมีความมั่นคงทางการเงิน เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ผู้ที่มีรายได้ในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน ย่อมมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งช่วงเวลาในการทำงานและมีรายได้นั้น ทำได้เพียงช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตเท่านั้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายประจำวันเกิดขึ้นได้ตลอดทุกช่วงเวลาของชีวิต หรือแม้แต่การเกิดกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นต้องใช้เงินทันที เช่น กรณีที่เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรือตกงาน ดังนั้น ในช่วงเวลาที่มีรายรับเข้ามา บุคคลจึงจำเป็นต้องจัดสรรรายรับบางส่วนไว้เป็นเงินออม โดยทั่วไปเงินออมจะเกิดจากบุคคลที่มีรายรับสูงกว่าค่าใช้จ่าย หรือกันเงินเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน แต่ในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด สินค้าอุปโภคบริโภคมีการปรับตัวขึ้น จึงทำให้เกิดผลกระทบกับครัวเรือนที่

ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งเรื่องการกินอยู่ การศึกษาของบุตร หรือแม้แต่เรื่องของสุขภาพร่างกาย

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ในภาคกลางของประเทศไทย เป็นหนึ่งในห้าจังหวัดในพื้นที่ปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ประมาณ 1,565.856 ตารางกิโลเมตรหรือ ประมาณ 953,660 ไร่ แบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาค ออกเป็น 7 อำเภอ 60 ตำบล 529 หมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2560 มีประชากรตามทะเบียนราษฎรจำนวน 1,129,115 คน จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ปี พ.ศ. 2560 จังหวัดปทุมธานีมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน 41,483.71 บาทต่อครัวเรือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน 33,604.46 บาท ต่อครัวเรือน โดยสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยค่อนข้างสูง เป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายในแต่ละครัวเรือนต้องแบกรับในแต่ละเดือน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย และปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยทำการกำหนดขอบเขตของงานวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือ 5% โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูป จากตาราง ทาโรยามาเนะ Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน
2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยศึกษาพฤติกรรมการออม 2 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบในการออม ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม ประกอบด้วย ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง และด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเป็นแนวทางเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมการออม

3. สามารถต่อยอดในเชิงธุรกิจได้ เช่น สามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มบุคคล เป็นต้น

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทความวิชาการต่างๆ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2555, หน้า 8) กล่าวว่า การออม คือ การนำรายได้ที่หักรายจ่ายแล้ว จะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไป ส่วนนี้เรียกว่าเงินออม โดยกันไว้เพื่อนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของแต่ละบุคคล การออมทำให้เป้าหมายในอนาคตของผู้บริโภคบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ซึ่งการออมถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งการออมยังช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่ารายจ่าย และการลดรายจ่ายลงทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้เช่นกัน ซึ่งเงินออมได้จากรายได้หักค่าใช้จ่ายประเภทอุปโภคบริโภคและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ด้านวัตถุประสงค์ในการออม

บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ (2557, หน้า 6) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการออมขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคล อาทิ เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายเจ็บป่วยหรือชราไม่เป็นภาระต่อลูกหลาน เพื่อไว้ใช้ทางการศึกษา หน้าที่การงานและสร้างเงินในอนาคต เพื่อไว้เป็นมรดกให้ลูกหลานและสังคม สร้างหลักประกันชีวิตและความมั่นคงทางการเงิน เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเพื่อซื้อสินทรัพย์อื่นๆ เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือเปลี่ยนอาชีพ เพื่อไว้ใช้จ่ายนอกเหนือจากรายจ่ายประจำหรือใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เพื่อเก็บไว้ใช้ดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุ และเพื่อผลตอบแทนทางการออม เช่น ดอกเบี้ย เป็นต้น

ด้านรูปแบบของการออม

กัญญารัตน์ วงษ์ชมพู (2555) ระบุว่ารูปแบบการออมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม

1. การออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงิน เป็นการออมไว้ในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินในสถาบันการเงิน โดยมีเหตุผลคือการผลิตสภาพคล่องที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ได้แก่ เงินสดในมือ เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินต่างๆ เช่น หุ้นกู้ พันธบัตร การให้กู้ยืม เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต และอื่นๆ เช่น ค่าสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์

2. การออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร เช่น ที่ดิน ก่อสร้างที่อยู่อาศัย

3. การออมในรูปแบบสินทรัพย์อื่นๆ เช่น ซื้อเครื่องประดับของมีค่า

ปัจจัยส่วนบุคคล

กนกวรรณ ศรีนวล (2558, หน้า 11) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ ดังนี้

1. อายุ (Age) ช่วงอายุที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการออม โดยแบ่งทั้งหมดเป็น 4 ช่วง คือ ช่วงเริ่มทำงาน ช่วงการงาน ช่วงวัยเกษียณ และช่วงปลายชีวิต

2. เพศ (Sex) แตกต่างกันจะส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจากเพศหญิงเป็นที่มีความละเอียดอ่อนมากกว่าเพศชาย และบริบททางสังคมของเพศหญิงกับเพศชายนั้นยังแตกต่างกัน เช่น ในปัจจุบันนี้นั้นเพศหญิงได้ออกมาทำงานเลี้ยงชีพด้วยตัวเองมากขึ้น

3. การศึกษา แสดงถึงระดับความรู้ของบุคคลนั้น คนที่มีการศึกษาสูงกว่ามักจะพิจารณาปัจจัยหลายๆ อย่างมากกว่าคนที่มีการศึกษาระดับต่ำ

4. อาชีพ การประกอบอาชีพต่างกัน ย่อมมีค่าต้นทุนอาชีพที่แตกต่างกัน เช่น ครูจะต้องซื้ออุปกรณ์หรือหนังสือที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน เป็นต้น

บุญรุ่ง จันทน์นาค (2554, หน้า 15) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมประกอบด้วย 1. รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดขีดความสามารถในการออม เพราะปกติผู้ออมเงินได้ย่อมเป็นผู้มีรายได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ 2. ค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการออมเพราะหากบุคคลมีค่าใช้จ่ายมากจะทำให้เงินที่เหลือจากรายได้น้อยลงและการเก็บออมจะลดน้อยลงตาม

ปัจจัยด้านผลตอบแทน

อูรสา บรรณกิจไศภณ (2553, หน้า 15) กล่าวว่า ผลตอบแทนจากการเงินออมมีส่วนใจการตัดสินใจออมเงินของบุคคล โดยผู้ออมจะพิจารณาจากผลตอบแทนต่างดังนี้

1. อัตราผลตอบแทน หรือความมากน้อยของผลตอบแทนจากการที่บุคคลนั้นนำเงินไปออมในรูปแบบต่างๆ เพื่อดูความคุ้มค่า และคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการออมด้วย

2. รูปแบบของผลตอบแทนที่จะได้รับ เนื่องจากแต่ละบุคคลมีความต้องการผลตอบแทนจากการออมแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนต้องการในรูปแบบของดอกเบี้ย บางคนต้องการในรูปแบบของเงินปันผล ผลกำไร หรือเงินรางวัล เป็นต้น

3. ระยะเวลาในการที่จะได้รับผลตอบแทน บางรูปแบบการออมให้ผลตอบแทนในระยะสั้น บางรูปแบบการออมให้ผลตอบแทนเมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ซึ่งระยะเวลา ก็มีผลกับความมากน้อยของผลตอบแทนเช่นกัน หรือหากเป็นการออมในรูปแบบอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน คอนโด มูลค่าของสินทรัพย์นั้นอาจจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป

4. การให้ผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การฝากประจำระยะยาวซึ่งจะจ่ายเงินปันผลทุกครึ่งปี หรือทุกหนึ่งปี หรือถ้าเป็นการลงทุนในกองทุนซึ่งจะได้ผลตอบแทนในรูปแบบเงินปันผลก็อาจจะไม่ได้รับทุกปี เนื่องจากต้องขึ้นอยู่กับผลกำไรของกองทุน เป็นต้น

ปัจจัยด้านความเสี่ยง

พงษ์พันธ์ ชะนิม (2558) กล่าวว่า ความเสี่ยง (Risk) หรือความไม่แน่นอน (Uncertainty) จะเกิดขึ้นในกรณีที่ไม่อาจจะรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual Return) จะต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ (Expected Return) หรือในทางตรงกันข้ามอันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ ผู้ออมพยายามที่จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด โดยที่แต่ละบุคคลจะมีความสามารถในการรับความเสี่ยงได้แตกต่างกันออกไปซึ่งจะขึ้นอยู่กับความชอบ ทักษะคิด แร่จูงใจของผู้ออมว่ามีมากน้อยเพียงใดในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี หากพิจารณาแต่เฉพาะความเสี่ยงจากการลงทุนแล้วนั้น จะก่อให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ โดยทั่วไปแล้วความเสี่ยงรวม (Total Risk) คำนวณได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้ออมควรถามตนเองว่าสามารถยอมรับความเสี่ยงได้มากน้อยเพียงใด โดยคำนึงจาก

1. ระดับความเสี่ยงของการลงทุน หรือระดับความเสี่ยงของการออมแต่ละรูปแบบ ซึ่งมีความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป เช่น การออมโดยการซื้อที่ดินเพื่อหวังว่ามูลค่าของที่ดินนั้นจะมีมูลค่าสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป แต่ก็มีความเสี่ยงว่าที่ดินจะมีมูลค่าลดลงนั่นเอง

2. ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่ผู้ออมนำเงินของตนไปลงทุน เพื่อที่เงินนั้นจะออกงายให้ผลตอบแทนแก่ตน ผู้ออมหลายท่านจึงพิจารณาปัจจัยนี้เป็นสำคัญ ปัญหาทางด้าน

การเงินของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานนั้น อาจส่งผลทำให้บริษัทล้มละลายลง ทำให้ผู้ออมมีโอกาสที่จะสูญเสียเงินลงทุนนั้นไปอย่างง่ายดาย

3. ความผันผวนของเศรษฐกิจ เนื่องด้วยเศรษฐกิจมีความผันผวน เปลี่ยนอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความไม่แน่นอนในหลายๆเรื่อง อาทิ ค่าครองชีพที่อาจสูงขึ้น ทำให้กำลังที่จะออมอาจจะต่ำลง

4. ปัญหาทางด้านการเมือง เป็นที่ทราบกันดีว่าการเมืองมีผลต่อการความเป็นอยู่ของคนประเทศ หากรัฐบาลให้การสนับสนุนที่ดีความเป็นอยู่ของประชาชนย่อมดีขึ้น

ปัจจัยด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด

บุญรุ่ง จันทระนาถ (2554) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมซึ่งหนึ่งในนั้นประกอบด้วย สถาบันการลงทุน หากมีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ออมในคุณภาพการให้บริการที่ดี จำนวนสาขามีกระจายหลายแห่ง และมีความมั่นคงสูงจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้ออมกับสถาบันมากขึ้น และโอกาสในการลงทุน ถ้ามีความรู้ในการลงทุนหรือมีโอกาสในการลงทุนรวมทั้งการลงทุนนั้นให้ผลตอบแทนที่ดีจะเป็นแรงจูงใจให้มีการออมเพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษฎี ยิวคิม (2555) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษา บุคลากรคณะรัฐศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อเสนอแนวทางในการรณรงค์การออมบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชาชน ได้แก่ คณะรัฐศาสตร์จำนวน 186 คน ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้านอายุ สถานะ และระดับการศึกษา มีผลต่อการทัศนคติในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้านอายุและสถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการออมบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุริยาพร จันทร์เจริญ (2555) ได้ศึกษา เรื่อง การออมเงินของแรงงานวัยก่อนสูงอายุและวัยสูงอายุ ทำงานในระบบและนอกระบบ พบว่า ลักษณะประชากรทางสังคม กลุ่มแรงงานในระบบเพศชายวัยก่อนสูงอายุมีสัดส่วนไม่ออมมากกว่าเพศหญิงแต่ในวัยสูงอายุเพศหญิงมีสัดส่วนไม่ออมมากกว่าเพศชาย ซึ่งต่างจากแรงงานนอกระบบที่วัยสูงอายุและยังไม่สูงอายุเพศหญิงมีสัดส่วนไม่ออมมากกว่าเพศชาย ด้านการศึกษา แรงงานในระบบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จะไม่มีเงินออม แต่แรงงานนอกระบบแม้จบการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาแต่ส่วนใหญ่กลับไม่มีเงินออม ด้านสถานภาพการสมรส แรงงานในระบบที่มีสถานภาพสมรสจะไม่มีเงินออม แต่แรงงานนอกระบบที่มีสภาพโสดส่วนใหญ่จะไม่มีเงินออม

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันหัต (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-30 ปี สถานภาพโสด และไม่มีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู พนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนข้าราชการมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท ด้านรายจ่ายพนักงานเอกชนมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ข้าราชการมีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ด้านพฤติกรรมการออมพบว่าทั้งพนักงานเอกชนและข้าราชการมีวัตถุประสงค์การออม คือ เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่ออมประเภทเงินฝากออมทรัพย์

ชฎาพร คุณชื่น (2560) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขต

กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี อายุ สถานภาพ และค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

วันชัย แก้วสุมาลี (2553) ได้ศึกษาความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานของบุคคลทำงาน วัยผู้ใหญ่ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะปัจจัยทางชีวสังคมได้แก่เพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติและพฤติกรรมในการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงาน เปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงาน ระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีทศนคติในการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่าเพศหญิงและเพศชายมีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานต่างกัน โดยเพศหญิงมีการเตรียมตัวมากกว่าเพศชาย กลุ่มที่มีระดับอายุมากกว่ามีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุน้อยกว่า โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป กับกลุ่มที่มีระดับอายุ 40 ปี ลงมา กลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีคู่หรืออยู่ด้วยกัน และสถานภาพหม้าย หย่าหรือแยกกันอยู่มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสด และ กลุ่มที่มีระดับรายได้สูงกว่า มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงาน มากกว่าบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป กับกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท

สุภาวดี ฮะมะณี (2556) ได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเศรษฐกิจ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน รูปแบบการออม วัตถุประสงค์ในการออม แนวโน้มการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม การศึกษานี้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ จำนวน 400 คน ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 37 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเท่ากับ 296,082 บาทต่อปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนเท่ากับ 245,686 บาทต่อปี รูปแบบการออมของครัวเรือน โดยส่วนใหญ่มีการออมเงินในรูปแบบของการฝากธนาคารพาณิชย์ และวัตถุประสงค์ของการออมก็เพื่อใช้จ่ายในวัยชราหรือยามเจ็บป่วยอีกทั้ง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ รายจ่ายประจำ และออมเพื่อใช้ในการศึกษาและการงาน

ใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออม รูปแบบการออม และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออม โดยการแจกแบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากบุคลากรวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 218 คน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน 18,649 บาท รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 49,090 บาท มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีสถานภาพโสด ด้านพฤติกรรมและรูปแบบการออม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการออมเงินโดยใช้วิธีการการฝากไว้กับธนาคาร เหตุผลในการออมเงิน คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย เมื่อยามแก่ชรา มีการออมทรัพย์สินในรูปของบัญชีเงินฝากกับสถาบันการเงิน ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

ที่สุดในการเลือกรูปแบบการออม คือ ปัจจัยด้านผลตอบแทนที่ได้จากการออม ด้านความเสี่ยงของสถาบันการเงินและด้านความพึงพอใจในการให้บริการของสถาบันการเงิน

ธานินทร์ อุดมศรี (2554) ได้ทำศึกษารูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนคือ ปัจจัยด้านรายได้ เมื่อมีรายได้สูงก็จะมีเงินเหลือออม แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อบุคคลมีรายได้น้อยเงินออมก็จะลดลงหรือไม่เกิดการออม

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) จากการศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม ถ้าผลตอบแทนจากการออมสูงขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาในการได้รับผลตอบแทน

กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ แบบสอบถาม และ ค่าสถิติประกอบด้วยค่าความถี่ร้อยละและการทดสอบค่าไคแอสควร์สามารถสรุป ผลการวิจัยได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 75.3 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.4 สถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 52.9 มีอายุงานระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากกว่าร้อยละ 45 เลือกรูปแบบการออมโดยฝากเงินไว้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ และส่วนร้อยละ 50 เลือกเก็บเงินสดไว้ในมือ โดยผ่านการฝากเงินกับธนาคาร และสถาบันการเงินส่วนที่เหลืออีก ร้อยละ 5 เลือกการออมในรูปแบบ อื่น ๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาลสลากออมสิน เป็นต้นโดยปัจจัยที่มีนัยสำคัญกับ พฤติกรรมการออมของ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศความสามารถในการชำระหนี้ ค่าครองชีพต่อเดือนและอายุ

ชารวี บุตรบำรุง (2555) ศึกษารายได้ และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสูงวัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชาชน ในช่วงวัยดังกล่าว จำนวน 400 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ส่วนใหญ่ออมเงิน ด้วยการฝากธนาคาร (173 คน) แรงแบบมั่นคงใจในการออมที่ได้รับคะแนนในระดับมากที่สุด คือ เพื่อความมั่นคงในวัยสูงอายุ (ค่าเฉลี่ย 4.54) เก็บไว้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา (ค่าเฉลี่ย 4.61) และเก็บไว้ให้บุตรหลาน (ค่าเฉลี่ย 4.42) ส่วนแรงแบบมั่นคงใจที่ได้รับคะแนนในระดับน้อย คือ มีผลตอบแทนคุ้มค่าและแน่นอน (ค่าเฉลี่ย 2.37) การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย 2.52) นำไปลดหย่อนภาษีประจำปี (ค่าเฉลี่ย 2.54) และผู้อื่นชักชวน (ค่าเฉลี่ย 2.24)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัด กระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือ 5% โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูป จากตารางหาโรยามานะ Yamanee (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด โดยมีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง และด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด โดยเป็นคำถามในลักษณะประเมินระดับความคิดเห็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 19 ข้อ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบในการออม โดยเป็นคำถามในลักษณะประเมินระดับความสำคัญ 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวนข้อคำถาม 2 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการอธิบายตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการออม ได้แก่ ด้านค่าตอบแทน ด้านความเสี่ยง และด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี แยกตามเพศ จะใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี แยกตาม อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง และด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis (MRA)) ในการอธิบาย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26-35 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มี

อาชีพข้าราชการ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท และมีค่าใช้จ่าย 10,001 – 20,000 บาท สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการออมโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และด้านรูปแบบในการออมให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการออม โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง และด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด ให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีที่มี เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมและรายได้ไม่ต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านวัตถุประสงค์การออม และปัจจัยด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบการออม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการออมโดยรวมในระดับปานกลาง รายละเอียดดังนี้

1.1 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญด้านวัตถุประสงค์ในการออม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยประชาชนมีความต้องการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเกษียณอายุหรือชราภาพ เป็นวัตถุประสงค์หลักในการออม ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป้าหมายสำคัญในการออมเงินของประชาชน คือ เพื่อไว้ใช้ในยามชราภาพ เนื่องจากคนทุกคนย่อมมีความต้องการให้ตนมีความสะดวกสบายในช่วงเวลาที่มีกำลังในการหารายได้ได้น้อยลง จึงจำเป็นต้องมีเงินออมไว้ อีกทั้งเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายการเลี้ยงดูของลูกหลานอีกด้วย เพราะในยามชราภาพมักจะมีค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหารเสริม เป็นต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาวดี ฮะมะณี (2556) ซึ่งได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัตถุประสงค์ของการออมของครัวเรือนก็เพื่อใช้จ่ายในวัยชราหรือยามเจ็บป่วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า เหตุผลในการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัย คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อแก่ชรา

1.2 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญด้านรูปแบบในการออม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนมีความคิดที่จะออมเงินโดยการฝากธนาคาร ผู้วิจัยมี

ความเห็นว่าการออมเงินโดยวิธีการนำเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากเป็นรูปแบบการออมที่มีความสะดวกในการออมมากที่สุด เพราะปัจจุบันธนาคารมีสาขาจำนวนมาก อีกทั้งยังมีตู้อัตโนมัติให้บริการโดยทั่วถึง นอกจากนี้การฝากเงินยังเป็นวิธีที่ง่าย สามารถเข้าใจเข้าถึงได้ทุกช่วงวัย และได้ผลตอบแทนที่แน่นอน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัด (2555) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการออมส่วนใหญ่ของพนักงานจะออมเงินโดยการฝากเงินประเภทเงินฝากออมทรัพย์ และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาวดี ฮะมะณี (2556) ซึ่งได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการออมของครัวเรือนโดยส่วนใหญ่มีการออมเงินในรูปแบบของการฝากธนาคารพาณิชย์

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีเป้าหมายในการเก็บเงินไว้เพื่อใช้ในยามแก่ชรา และมีพฤติกรรมการออมโดยการฝากเงินกับธนาคารเหมือนกัน เนื่องจากคนทุกคนต้องมีการวางแผนและคาดหวังที่จะใช้ชีวิตช่วงบั้นปลายอย่างสุขสบาย และการออมเงินกับธนาคารก็เป็นรูปแบบที่สะดวกและได้ผลตอบแทนที่แน่นอน อีกทั้งยังเป็นวิธีที่เข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุริยาพร จันทรเจริญ (2555) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การออมเงินของแรงงานวัยก่อนสูงอายุ และวัยสูงอายุทำงานในระบบและนอกระบบ พบว่า เพศชายมีสัดส่วนไม่ออมเงินมากกว่าเพศหญิง และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี เพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน

2.2 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนไม่ว่าจะมีอายุอยู่ในช่วงใด ก็มีความสนใจในการออมเหมือนกัน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันหันมาให้ความสนใจการออมมากขึ้นไม่ว่าจะมีอายุเท่าใด ดังจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นหันมาทำธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพเสริมตั้งแต่อายุน้อย และมีการวางแผนการออมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี อายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2553) ซึ่งได้ศึกษาความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับอายุมากกว่ามีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุน้อยกว่าโดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป กับกลุ่มที่มีระดับอายุ 40 ปี ลงมา

2.3 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ทุกสถานภาพไม่ว่าสถานภาพโสด สถานภาพสมรสหรือสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง มักคำนึงถึงเป้าหมายและรูปแบบในการออม เนื่องด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปไม่ว่าคนโสดหรือแต่งงานก็มีการะที่ต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัย

วันชัย แก้วสุมาลี (2553) ซึ่งได้ศึกษาความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรกลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีคู่หรืออยู่ด้วยกัน และสถานภาพหม้าย หย่าหรือแยกกันอยู่มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสด

2.4 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือปริญญาตรี หรือสูงกว่าระดับปริญญาตรี ก็จะไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม เนื่องจากผลการออมเป็นเรื่องที่ทุกคนสามารถวางแผนและปฏิบัติได้ไม่ว่าจะมีการศึกษาอยู่ในระดับใด เพราะทุกคนย่อมต้องนึกถึงความจำเป็นที่จะต้องออมเมื่อแก่ชราไป และปัจจุบันก็มีสาขาของสถาบันการเงินมากขึ้นทำให้คนทุกระดับการศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่าย รวมถึงการออมกับสถาบันการเงินหรือธนาคารก็มีขั้นต่ำที่ทุกคนสามารถฝากได้ จึงทำให้ประชาชนสามารถมีเงินออมได้ถ้วนหน้า ซึ่งไปสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฤชฎี ยิวคิม (2555) ซึ่งได้ศึกษาทศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษา บุคลากรคณะรัฐศาสตร์ พบว่า บุคลากรที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อการทศนคติในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมีการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน

2.5 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีจะประกอบอาชีพใด ก็ให้ความสำคัญกับการออมไม่แตกต่างกันทั้งในด้านเป้าหมายที่ต้องคำนึงถึงวันที่ตนแก่ชรา และในด้านรูปแบบการออม แต่อาจจะแตกต่างกันเพียงจำนวนเงินที่แต่ละบุคคลออมนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันหัต (2555) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานเอกชนและข้าราชการมีพฤติกรรมการออมโดยวัตถุประสงค์การออม คือ เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่เป็นการออมประเภทเงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมีอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน

2.6 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีจะมีรายได้อยู่ในระดับใด ก็มีเป้าหมายในการออมคือเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามแก่ชรา และสามารถนำเงินไปฝากธนาคารได้เช่นกัน อาจแตกต่างกันเพียงจำนวนเงินที่เหลือออมในแต่ละเดือนเนื่องจากจำนวนรายได้ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธานินทร์ อุดมศรี (2554) ซึ่งได้ทำศึกษารูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนคือปัจจัยด้านรายได้ เมื่อมีรายได้สูงก็จะมีเงินเหลือออม แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อบุคคลมีรายได้น้อยเงินออมก็จะลดลงหรือไม่เกิดการออม และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน

2.7 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีค่าใช้จ่ายต่างกัน มีพฤติกรรมการออมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเท่าไรก็จะมีการวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณหรือในยามที่แก่ชรา และมีการฝากเงินกับธนาคารเหมือนกัน อาจแตกต่างกันที่จำนวนเงินที่เหลือออมในแต่ละเดือน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาวดี ฮะมะณี (2556) ซึ่งได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้รายจ่ายประจำ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ซึ่งได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงินโดยค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

3. ผลการศึกษาปัจจัยอื่นๆ มีส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สรุปได้ว่า

3.1 ปัจจัยด้านผลตอบแทน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านผลตอบแทนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม อันเนื่องมาจากการที่ประชาชนต้องการความแน่นอนในการที่จะได้รับผลตอบแทนมากกว่าที่จะคำนึงถึงว่าผลตอบแทนนั้นจะมีจำนวนเท่าใด หากผลตอบแทนมากแต่ความเสี่ยงสูง ประชาชนทั่วไปย่อมไม่เอากำไรเงินออมของตนไปเสี่ยง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม ถ้าผลตอบแทนจากการออมสูงขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาในการได้รับผลตอบแทน

3.2 ปัจจัยด้านความเสี่ยง ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ในด้านวัตถุประสงค์ในการออม ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ความเสี่ยงต่างๆ จะมีผลต่อการตัดสินใจออมเงินอย่างมาก เนื่องจากเงินออมเป็นสินทรัพย์ที่ทุกคนคาดหวังผลประโยชน์จากเงินออมนั้นๆ ซึ่งความเสี่ยงที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้ออมมีเป้าหมายในการออมเงินจำนวนหนึ่งต่างกันไป เช่น หากการออมโดยการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ ก็อาจมีเป้าหมายเพื่อนำผลประโยชน์ที่จะได้ในอนาคตมาใช้ในยามแก่ชรา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการออมคือด้านความเสี่ยงของสถาบันการเงิน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง พบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญกับ พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

3.3 ปัจจัยด้านการรับรู้และการสื่อสารทางการตลาด ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ในด้านรูปแบบการออม ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การนำเงินฝากเงินธนาคารเป็นวิธีการออมที่ปลอดภัยมาก อีกทั้งธนาคารยังมีสาขาและช่องทางการเข้าถึงการฝากเงินได้ง่ายทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ตัดสินใจออมเงินโดยการฝากธนาคาร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการเลือกรูปแบบการออม คือ ด้านความพึงพอใจในการให้บริการของสถาบันการเงิน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชารวี บุตรบำรุง (2555) ซึ่งได้ศึกษารายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสูงวัยสูงอายุของ ประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า แรงบันดาลใจในการออมที่ได้รับคะแนนต่ำสุด คือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของสถาบันการเงิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์สำหรับการส่งเสริมให้ประชาชนออมเงิน ดังต่อไปนี้

1. สถาบันการเงินควรเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์เงินฝาก หรือวิธีการออมเงินที่หลากหลาย ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความสะดวกในการเข้าถึงการออมรูปแบบต่างๆมากกว่านี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนมีความรู้สึกรักออมเงินมากขึ้น

2. หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องควรมีการณรงค์ให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการออมเงินว่ามีความสำคัญมากแค่ไหน ตัวอย่าง เช่น วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณหรือแก่ชรา หากประชาชนไม่มีเงินออมไว้ก็จำเป็นต้องกู้เงินมาใช้จ่าย แต่หากมีเงินออมเก็บไว้ก็ไม่ต้องไปกู้เงินมาใช้ ไม่เดือดร้อนลูกหลาน เป็นต้น

3. สถาบันการเงินควรเพิ่มช่องทางในการให้ความรู้ เกี่ยวกับความเสี่ยงของแต่ละรูปแบบการออม และมีการแนะนำรูปแบบการออมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการออมของผู้ออม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม เช่น ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ความน่าเชื่อถือของกองทุน เป็นต้น

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับวิจัยเชิงปริมาณ เช่น การสัมภาษณ์ประชาชนในเขตจังหวัดปทุมธานี ที่มีความต้องการในการออมหรือการลงทุนในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตีในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ศรีนวล. (2558). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กมลชนก ไพบโรจน์. (2554). พฤติกรรมการออมของบุคลากรจากกรมบัญชีกลาง, กระทรวงการคลัง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงาน บริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กฤษฎี ยิวคิม. (2555). ทักษะคิดและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์. การศึกษาอิสระ ปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู. (2555). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมและรูปแบบการออมระหว่างพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทนต์. (2555). *เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ใจเดียว โคมลเพ็ชร. (2554) *พฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา*. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2560). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระ ปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ซารวี บุตรบำรุง. (2555). *รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30 - 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2563, จาก <http://203.155.54.129/researchfms/abstractfile2555/>
- ธานินทร์ อุดมศรี. (2554). *รูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่*. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2563, จาก http://library.cmu.ac.th/faculty/econ/Exer751409/2554/Exer2554_no104.
- บุญรุ่ง จันทน์นาค. (2554). *การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ.
- บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์. (2557). *การเตรียมความพร้อมสำหรับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของกลุ่มแรงงานในระบบช่วงอายุ 25-39 ปี*. สถาบันวิจัยเพื่อประเมินและออกแบบนโยบาย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พงษ์พันธ์ ชะนิม. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้มีเงินออมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันชัย แก้วสุมาลี. (2553). *ความเชื่อ ทศคนคติ และพฤติกรรมกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา พัฒนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาวดี ฮะมะณี. (2556). *รูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร*. *รายงานการประชุมทางวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2556 สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2556(1603-1612)*.
- สุรียาพร จันทร์เจริญ. (2555). *การออมเงินของแรงงานวัยก่อนสูงอายุและวัยสูงอายุทำงานในระบบและนอกระบบ*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุรสา บรรณกิจไศภณ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.